

IN THE WOODS

DORPSHUIS DE FURS

Michael McDermott & Heather Horton

Saturday 10 Nov 2018

Michael McDermott debuteerde in 1991 met "620. W. Surf". Men vergeleek hem met Dylan en Springsteen en Bruce Hornsby speelde op zijn debuut. De single "A Wall I Must Climb" bereikte een hoge notering. Helaas kon Michael niet omgaan met de plots vergaarde roem. Drank, drugs en een celstraf volgden. McDermott maakte vervolgens diverse cd's die onopgemerkt voorbijgingen. Toen ontmoette hij Heather Horton in een bar en sprak haar aan met de inmiddels legendarische zin "I don't know whether to kill or marry you". Heather koos voor de laatste optie. Het huwelijk en gezamenlijk muzikaal leven en hun dochter Rain. Hebben zijn leven gered vertelde hij bij zijn vorige optreden bij In the Woods. Toen was hij ook met Heather, die ook een eigen carrière heeft, en traden ze samen op onder de naam "The Westies". Nu weer samen op ons podium en enkele albums verder. Het laatste album "Out From Under", is weer een klassieker. De vorige keer op ons podium, eindigde hij op piano met de song "Wounded" wat na het al geweldige concert het publiek volledig overrompelde. En zelfs de auteur Stephen King deelt onze smaak. "Michael McDermott is one of the best songwriters in the world and possibly the greatest undiscovered rock 'n roll talent of the last 20 years."

**If my heart could do my thinking
and my head begin to feel
I would look upon the world anew
and know what's truly real. (Van Morrison)**

Twee mensen die geleefd hebben en aan elkaar gewaagd zijn kwamen opnieuw bij ons spelen. Het eerste wat opvalt is dat ze ondanks dat het op de kop af alweer drie jaar geleden is dat we elkaar zagen, ze nog goed weten wie we zijn en hoe het er vorige keer aan toe ging bij In the Woods. Dus niet door het vele toeren murw geworden en gewoon je ding doen, maar met interesse in je omgeving. Michael verwoordt het als volgt; "Ik ben nog steeds cynisch en kritisch, maar in tegenstelling tot vele ex gebruikers, sta ik weer open voor de ogenschijnlijk simpele maar zo belangrijke dingen in het leven". Een grote bijdrage hierin staat op het conto van zijn vrouw en muze Heather. Die hem een spiegel heeft voor gehouden. Het feit dat ze veel met hem samendoet, maar ook autonoom een eigen carrière heeft lijken succesvolle ingrediënten voor hun relatie. Natuurlijk niet te vergeten hun dochter Rain, die ik ook nog kon complimenteren met haar dance-moves, via Face Time, toen het echtpaar in de kleedkamer even thuis incheckte.

De show gaf via de songs en de onderlinge communicatie een goed beeld van beider leven en geschiedenis. De 1^e set begon met "Bars", een plek waar Michael een groot deel van zijn leven heeft doorgebracht. Een inkijkje via "So Am I" Dan terug naar zijn jonge jaren waar hij een oudere alcoholist ontmoet die prachtige songs blijkt te schrijven. De man Mike Jordan is een grote inspiratie voor Michael en hij leert veel van hem. Vrij snel erna komt Mike om bij een auto-ongeluk. Nooit werd er een song van hem uitgebracht. Jaren later is Michael op uitnodiging in een bar waar een band speelt. Op het podium een dame die prachtig viool speelt ook nog eens tot Michaels grote verbazing een song zingt van zijn oude vriend Mike Jordan. Na de show maakt hij kennis met haar en vraagt hij, hoe zij aan die song komt. Een vaag verhaal over een geleende tape is het antwoord. Naast verbazing, is er ook ergernis. Het is verdomme zijn vriend! Maar haar verschijning doet meer met hem. Wat tot de inmiddels historische uitspraak leidt: "I don't know whether to kill or marry you". Heather koos voor de laatste optie. Om eraan toe te voegen voor hij de song in zet. "I didn't finish the job, yet". Niet verbazingwekkend dat er een opmerking vervuld van schaamte en lichte hoop, "Er zijn er veel in ons land die het zat zijn", werd gewijd aan Trump. Dit ter introductie van de song; "American In Me". De relatie met zijn vader is een bijzondere. Inmiddels heeft hij met veel moeite zijn huis kunnen kopen. De vorige keer leefde zijn vader nog en vertelde hij dat hij elke week met hem ging ontbijten. Hij zei toen. "Het is net een date, met het verschil dat je er niet mee kunt stoppen" Vanavond wijdt Michael de song "Shadow In The Window" aan zijn vader. "Misschien is het wel Iers dat vaders en zonen nooit echt praten, misschien is het wel universeel? Er had veel gezegd moeten en kunnen worden. Maar dat is niet gebeurd" Het beeld van een man die voor het raam wacht, op iets wat we niet weten. Maar zowel de arriverende als de weggijdende Michael wordt overvallen door melancholie. Nu blijft de herinnering en een ook universeel herkenbaar fenomeen voor velen van ons. Daarmee

wordt het poëzie van wereldklasse. De emotionele voordracht van vanavond voegde daar nog een laag aan toe.

Demonen zijn beiden niet onbekend een song als “Devil” laat ons weten dat deze altijd op de loer liggen. Het voordeel van even in de kleedkamer zijn vlak voor de tweede set gaf de mogelijkheid om nog een verzoekje in te dienen. “Say It”. Ze hadden hier wel over gedacht maar niet op de setlist gezet. Michael zoekt de track op zijn telefoon en A-capella wordt het in de laatste twee minuten voor opkomst even geoefend. De bloedmooie uitvoering op het podium was zeker zo mooi. Een relatie is zelden zo scherp beschreven in al zijn facetten.

“I Know A Place” is weer een prachtige inkijk in het leven van een dolende muzikant, ofwel het leven van vroeger. Beider jeugd speelde zich af eind jaren '70 begin '80 en was de reden dat ze allebei fan waren van John Travolta en de film “Grease” meldden ze niet zonder enige ironie. Michael had zelfs zijn haarcoupe hierop aangepast. Dat een song die we ons toch vooral als een niemendalletje herinneren. Iets wat je meer uit herinnering dan erdoor geraakt te worden, flauw doet glimlachen, werd in hun versie eigenlijk een mooie song. De teneur van de laatste song “A Wall I Must Climb” en de eerste toegift “Eleven Nights Of Whiskey” zou een korte samenvatting kunnen zijn van Michaels leven. De tweede toegift: “Great American Novel” houdt een belofte in. Gezien zijn literaire vaardigheden en dat de auteur Stephen King groot fan van hem is. Als iets duidelijk werd deze avond, in de ontmoeting, de gesprekken, de show en het afscheid. “If my heart could do my thinking and my head begin to feel, I would look upon the world anew and know what's truly real”.

1.Bars

2.This Is I Know

3.Dreams About Trains

4.So Am I

5.The Rain

6.A Million Tomorrows [Mike Jordan] (unreleased) *

7.One Minus One

8.American In Me

9.Shadow In The Window

- 1.Knocked Down **
- 2.These Last Few Days
- 3.Getaway Car
- 4.Devil
- 5.Say It
- 6.I Know A Place
- 7.You're The One That I Want [John Farrar]
- 8.A Wall I Must Climb
- 9.Eleven Nights Of Whiskey **
- 10.Great American Novel

All tracks by Michael McDermott except where noted

Michael McDermott|vocals, acoustic guitar, harmonica, foot stomp

Heather Horton|violin, vocals

*Heather, lead vocals

**Michael, solo

www.michael-mcdermott.com